

Mănăstiri pe Valea Oltului

❖ **ICOANA MAICII DOMNULUI ANTIFONITRIA** (Cea care răspunde sau Împotrivă glăsuitoarea) de la **MĂNĂSTIREA CORNET**, trecută în calendarul local, pe data de 1 august, a fost adusă în toamna anului 2020 la Mănăstire, după ce a stat 40 de zile lângă icoana originală de la Mănăstirea Constamonitu de pe Muntele Athos. Maica Domnului răspunde rugăciunilor credincioșilor în momente de mare cumpănă, aducând alinare. Tradiția athonită păstrează mărturia unei minuni prin care Maica Domnului a răspuns în chip minunat rugăciunii starețului mănăstirii. Într-o vreme de mare foamete și lipsuri, egumenul mănăstirii s-a rugat cu lacrimi înaintea icoanei, cerând ajutor pentru obștea monahală. Atunci, Maica Domnului i-a vorbit și l-a încredințat că nu va lipsi hrana și purtarea de grijă pentru călugării care își pun nădejdea în Dumnezeu. Din acel moment, icoana a fost numită „Antifonitria”, care în limba greacă înseamnă „cea care dă răspuns”, fiind cinstită ca semn al milei și al rezolvării ceresti. De-a lungul secolelor, numeroși pelerini și monahi au alergat înaintea acestei icoane pentru alinare, întărire sufletească și izbăvire din necazuri. În spiritualitatea athonită, Maica Domnului Antifonitria este văzută ca ocrotitoare a celor aflați în neputințe, lipsuri și încercări grele. Maica Domnului a săvârșit și săvârșește minuni, întrucât Dumnezeu ascultă și împlinește rugile ei, ca ale unei adevărate Maici.

Icoana păstrează stilul bizantin sobru și luminos, iar chipul Maicii Domnului inspiră pace, blândețe și adâncă rugăciune. Ea amintește credincioșilor că Maica Domnului ascultă suspinurile celor smeriți și nu întârzie să răspundă celor ce o cheamă cu credință curată. „Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului Antifonitria, auzi rugăciunile noastre și răspunde-ne cu mila ta cea bogată. Nu ne lăsa în vreme de necaz și de tulburare, ci întărește-ne inimile, binecuvântează casele noastre și povățuiește-ne pe calea mântuirii, ca să slăvim neîncetat pe Fiul tău și Dumnezeul nostru. Amin.”

În pronaosul bisericii mănăstirii Cornet își au locașul mai multe sfinte **MOAȘTE**, printre care și cele ale **SF. IOAN BOTEZĂTORUL, SF. MĂRT. IOAN RUSUL, SF. MUCENIC EFREM CEL NOU, SF. NECTARIE DIN EGHINA, SF. MARE MUCENIC MINA, SF. CUVIOS MACARIE EGIPTEANUL, SF. SFINȚIT ELEFTERIE, SF. ATANASIE CEL MARE, SF. IERARH IOAN GURA DE AUR, SF. IERARH MUCENIC HARALAMBIE, SF. MARE MUCENIC EUSTATIE PLACHIDA, SF. CUVIOASĂ SINCLITICHIA, SF. MARE MUCENIȚĂ ECATERINA, SF. MARE MUCENIC CHIRIACHI, SF. IERARH CHIRIL AL ALEXANDRIEI, SF. CHIRIL PATRIARHUL CONSTANTINOPOLULUI.**

Mănăstirea Cornet, situată pe Valea Oltului, pe malul drept al râului Olt, la cca. 50 de km de Râmnicu Vâlcea, este unică în lume datorită faptului că pe sub ea trec zilnic mai multe trenuri. Fiecare trecere a trenului fiind resimțită în Biserică precum un cutremur de aproximativ 4-5 grade pe scara Richter.

MĂNĂSTIREA CONSTAMONITU DE PE MUNTELE ATHOS, oază spirituală fondată în secolul al XI-lea, plină de secole de istorie și tradiție religioasă, așezată pe un loc deschis și foarte frumos, între mănăstirile Zografu și Dohiariu, este închinată Sfântului Apostol, Întâiul

Mucenic și Arhidiacon Ștefan. Arhitectura Mănăstirii este un amestec armonios de stiluri bizantine și locale. Biblioteca mănăstirii adăpostește o colecție de manuscrise antice și texte religioase care sunt neprețuite. Mănăstirea are și icoane miraculoase: **ICOANA MAICII DOMNULUI ANTIFONITRIA** (Cea care răspunde), **ICOANA SFÂNTULUI ȘTEFAN**, **ICOANA MAICII DOMNULUI ODIGHITRIA** (Îndrumătoarea)... Mănăstirea este onorată să adăpostească o **PĂRTICĂ DIN SF. CRUCEA** și dătătoare de viață a Domnului nostru. De asemenea, deține venerabilul **CAP AL SFÂNTULUI VLASIE**. Alte relicve includ o porțiune **DIN MÂNA DREAPTĂ A PRIMULUI MUCENIC ȘI ARHIDIACON ȘTEFAN** (un dar de la împăratul Teodosie cel Tânăr) și **MOAȘTELE SFINȚILOR TRIFON, MODESTUS, FALALEUS, PARTHENIUS și ARTEMIUS**.

Este o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Antifonitria” (Împotriva-glăsuitoria) și la Mănăstirea Vatoped de la Muntele Athos. Candelarele ard neîncetat în fața acestor icoane – luminată foarte puțin de razele soarelui ce pătrund printr-o fereastră mică. Icoana a primit acest nume după ce a vorbit și a oprit-o pe împărăteasa Placidia să intre în mănăstire, oprind astfel intrarea femeilor pe teritoriul athonit. Împărăteasa Placidia, fiica împăratului Teodosie cel Mare, a vizitat Mănăstirea, îndreptându-se spre intrarea în katholikon, prin mica ușă din partea laterală a clădirii, a auzit un glas venind dinspre icoană: „Oprește-te și nici un pas să nu mai faci! Cum ai îndrăznit, femeie fiind, să vii în acest loc?”. Cutremurată, împărăteasa a cerut iertare Maicii Domnului și a părăsit îndată Sfântul Munte. De altfel, în amintirea acestei minuni, Placidia a ridicat, cu propriile sale cheltuieli, Paraclisul Sfântului Dimitrie, anexă a katholikonului Mănăstirii Vatoped.

❖ **ICOANA MAICII DOMNULUI „GRABNIC AJUTĂTOAREA” DE LA MĂNĂSTIREA DINTR-UN LEMN**, situată la 28 km sud de municipiul Râmnicu Vâlcea, mai este numită și icoana care

arată drumul (calea) în viață, și este prăznuită pe 21 iulie și în prima duminică din luna octombrie. Sinodul Bisericii Ortodoxe Române a hotărât ca începând cu anul 2026, icoana să fie înscrisă în calendarul ortodox. Icoana impresionează nu doar prin puterea sa tainică, ci și prin dimensiunile ei mari: 1,50 metri înălțime și 1,10 metri lățime. Pe revers se află pictată scena „Înfricoșatei Judecăți”. Această alăturare a celor două reprezentări iconografice este un caz unic în arta bizantină. Mănăstirea Dintr-un Lemn a luat ființă în primele decenii ale secolului al XVI-lea, atunci când un cioban, pe nume Radu, în vremea lui Alexandru Vodă (1568–1577), a visat icoana și, găsind-o în scorbura unui stejar, a tăiat copacul și a ridicat

din lemnul lui o bisericuță, spre cinstirea Icoanei Maicii Domnului. Existența falnicilor stejari seculari din împrejurimi întărește și astăzi această mărturie. Acest locas a devenit un simbol al credinței ortodoxe și a continuității culturale românești. Icoana Maicii Domnului „Grabnic Ajutătoarea”, purtată cu cinste și evlavie în spațiul ortodox românesc de-a lungul veacurilor, este un valoros exemplar de artă religioasă veche, considerată una dintre cele mai vechi copii ale chipului Maicii Domnului zugrăvit de Sfântul Apostol Luca.

Legenda „Icoanei făcătoare de minuni” fascinează și astăzi, atrăgând mii de credincioși. Originea ei stârnește și astăzi curiozitatea și interesul specialiștilor. Consemnări mai vechi fac mențiunea că Ancuța, fiica doamnei Chiajna, a adus Icoana făcătoare de minuni de la Mănăstirea Motru. Cercetările efectuate în secolul XXI de către specialiștii în artă veche bisericească, asupra icoanei, au concluzionat că valorosul exemplar istoric și de artă ar aparține școlii grecești de pictură din secolul al IV-lea după Hristos și că icoana ar fi pictată în mănăstirea Theotokos-Grecia. Alte păreri o plasează în a doua jumătate a secolului al XVI-lea și, în sfârșit, după o altă ipoteză contemporană nouă, icoana ar fi fost pictată înainte de anul 1453, după un vechi model bizantin. În anul 1812, marele vornic Radu Golescu a îmbrăcat icoana într-o frumoasă haină de argint, ca semn al evlaviei și cinstirii. În anul 2002 a început procesul de restaurare a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului cu Pruncul de la Mănăstirea Dintr-un Lemn, lucrări care s-au încheiat la 15 noiembrie 2008, când icoana a fost reșezată în biserică spre închinare. Astăzi, icoana este protejată împotriva factorilor de microclimat, a umidității excesive și a variațiilor de temperatură prin montarea într-o vitrină special concepută, pentru ca această comoară de artă și credință să dăinuie neștirbită și să continue a fi izvor de binecuvântare și mângâiere pentru toți cei care o cinstesc. Măcutele spun că, au fost oameni bolnavi chiar de cancer care, rugându-se cu credință la această icoană, s-au vindecat. Iar alții cu probleme grele de rezolvat, în urma rugăciunilor stăruitoare făcute la sfânta icoană, le-au fost îndeplinite cererile. Icoana originală se află în biserică de jos într-o vitrină specială. Hramul bisericii este hramul mare al mănăstirii: Nasterea Maicii Domnului (8 septembrie). Ferecătura din argint se află în biserică nouă, al cărei hram este Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul (Sânziene) - a devenit și ea făcătoare de minuni.

Una dintre minunile consemnate pe seama icoanei s-a petrecut chiar în ziua martiriului Sfinților Brâncoveni în Constantinopol, la praznicul Adormirii Maicii Domnului - 15 august 1714. Păuna, soția voievodului Ștefan Cantacuzino, se afla în acel moment la slujbă în biserică Mănăstirii Dintr-un Lemn. Aceasta, împreună cu soțul și socrul ei, urzise intrigi împotriva Brâncovenilor. În acea zi de mare sărbătoare, când capetele credincioșilor Brâncoveni cădeau sub sabie, în timpul Dumnezeieștii Liturghii, în chiar ceasul în care Sfinți primeau cununa muceniei, Păuna a văzut dintr-odată în icoana Maicii Domnului, ca printr-o fereastră deschisă, priveliștea cumplită a masacrului. Vedenia i-a pricinuit mare spaimă, încât și-a pierdut mințile, primindu-și astfel pedeapsa pentru nelegiuirile ei.

❖ **MĂNĂSTIREA TURNU** – Călimănești - Istoria ne relatează că prin veacurile al XV-lea și al XVI-lea, în acest loc s-au retras câțiva călugări de la Mănăstirea Cozia. Dintre sihaștrii retrași aici, cei mai renumiți au fost pustnicii Daniil și Misail, ale căror chilii (săpate în stâncă) se văd și astăzi. Cuviosul Misail a ridicat aici o mică biserică de lemn, cu hramul „[Intrarea în Biserică a Maicii Domnului](#)”, devenit astfel ctitorul Schitului Turnu. În anul 1676, Mitropolitul Varlaam al Țării Românești, fost egumen al Mănăstirii Cozia, construiește la Turnu o bisericuță din piatră și cărămidă pe vechea temelie a bisericii de lemn, așezând sub ea **MOAȘTELE CUVIOȘILOR DANIIL și MISAIL**. Între anii 1893-1901 Episcopul Gherasim Timuș al Argeșului a construit o clădire mare, cu o biserică spațioasă

purtând hramul „Schimbarea la Față”, trapeză și camere de locuit. În 1901, Schitul Turnu a fost ridicat la rangul de mănăstire. În 1932 a avut loc un incendiu. Între anii 1935-1938, au fost construite chilii cu etaj și întregul ansamblu a fost renovat. Până în anul 1939, aici, la Mănăstirea Turnu, a funcționat o școală de cântăreți bisericești. Vietuitorii de aici duc o viață austeră, neconsumându-se carne. Denumirea Mănăstirii vine de la un turn masiv construit în secolul al II-lea de legiunile romane din Castrul Arutela, ale cărui ruine se mai văd în Poiana Bivolari. Mănăstirea a fost desființată în anul [1961](#) și transformată în Casă de odihnă. În anul [1975](#) se revine la statutul de schit în subordinea Mănăstirii Cozia. În [1988](#) revine la statutul de Mănăstire.

❖ **MĂNĂSTIREA COZIA** - ctitoria voievodului Mircea cel Bătrân – este situată într-unul dintre peisajele carpatine cele mai pitorești, constituind una dintre cele mai vechi și mai valoroase monumente de arhitectură și artă medievală din România, este o mărturie a istoriei și spiritualității românești. Fortificată cu ziduri înalte, ca o cetate, a fost gândită ca necropolă domnească și reprezintă unul dintre cele mai complexe ansambluri mănăstirești păstrate în Oltenia. Temelia mănăstirii a fost pusă între anii 1386 și 1388, într-o regiune unde creșteau nuci, numele locului în sine derivând de la termenul *coz*, adică *nuc*, care a devenit *Cozia*. Monumentala construcție are o personalitate distinctă în care primează sentimentul măsurii și gustul bizantin pentru logica formelor. Mircea cel Bătrân, care a devenit domn la 23 septembrie 1386, reamintește despre ctitorirea acestei mănăstiri și într-un hrisov. De-a lungul anilor a fost reparată biserica și construit paraclis. Războiul ruso-austriaco-otoman din anii 1787-1791 aduce o nouă distrugere a mănăstirii. Mănăstirea Cozia a fost folosită și în alte scopuri. A fost penitenciar între anii 1879-1893, "Azilul Doamna Elena", apoi, în anul 1917 a devenit lagăr de prizonieri și spital. Comisia Monumentelor Istorice a restaurat mănăstirea între anii 1927-1930. În secolul al XVI-lea, sub domnia lui Neagoe Basarab, biserica a fost repictată, iar în secolul al XVIII-lea, sub Constantin Brâncoveanu, au avut loc alte ample lucrări de restaurare și repictare, inclusiv adăugarea pridvorului. Aceste intervenții au adus elemente specifice stilului brâncovenesc, cunoscut pentru bogăția sa decorativă și armonia culorilor. Mănăstirea a continuat să fie restaurată și îngrijită, păstrându-și valoarea de patrimoniu. Lucrările recente s-au concentrat pe conservarea elementelor originale și pe consolidarea structurii. La intrarea în biserică se află fresce realizate de artiști sârbi, iar figurile celor doi arhangheli, Gavriil și Mihail, sunt considerate printre cele mai frumoase picturi din bisericile românești.

❖ **MĂNĂSTIREA OSTROV** se află în centrul orașului Călimănești, din județul Vâlcea pe insula Ostrov, singura insulă locuibilă de pe râul Olt și unica de pe râurile interioare ale României. Biserica mănăstirii, închinată Nașterii Maicii Domnului, a fost construită pe locul unei biserici mai vechi, datând cel târziu de la începutul secolului al XV-lea. Actuala biserică a fost ridicată între 1520 și 1521 de Sfântul Voievod Neagoe Basarab și soția sa, Doamna Despina.

Pe 22 decembrie 1838, chiliile și clădirile administrative au fost distruse de un incendiu, fiind refăcute pe temeliile originale în 1940. Restaurări majore au avut loc în 1940, 1956-1957 și 1962-1963. Din perioada domniei lui Neagoe Basarab au rămas trei icoane valoroase:

SFÂNTUL IERARH NICOLAE, COBORÂREA DE PE CRUCE și **SFÂNTUL CUVIOS SAVA**, toate aflate acum în custodia Muzeului de Artă al României din București.

Schitul Ostrov a adăpostit o obște de maici din secolul al XVI-lea până în 1890. Aici s-au călugărit Doamna Despina, soția lui Neagoe Basarab, sub numele de Platonida, și mama voievodului Mihai Viteazul, sub numele de Teofana. Între anii 1890-1997, viața de mănăstire de la Ostrov se întrerupe, în biserică se săvârșeau slujbe doar din când în când. În 1997, Schitul Ostrov a fost reînființat, fiind cea mai veche mănăstire de maici de pe teritoriul

României. Piatra de temelie a noului locaș de cult a fost pusă la 6 iunie 2018. În acest așezământ se află **ICOANA FĂCĂTOARE DE MINUNI A MAICII DOMNULUI „HODIGHITRIA”** („Îndrumătoarea”), expusă în fața catapetesmei din naosul bisericii. Icoana este una din capodoperele artistice din primul sfert al secolului al XVI-lea, pictată în tempera de un meșter anonim. Aici, Născătoarea de Dumnezeu este redată frontal, plină de noblețe, cu o ușoară întoarcere către Fiul ei. Ea poartă pallă și bonetă albastră, mânecuțe ornate cu aur și un mafarion roșu cărămiziu tivit la margini cu mărgeluțe de aur. Fecioria Maicii Domnului este redată în icoană prin cele trei stele pictate pe frunte și pe cei doi umeri. Maica Domnului îl poartă pe

Domnul Iisus Hristos pe brațul stâng, iar cu mâna îl arată (Îndrumătoarea) întregii lumi ca Mântuitor. Pruncul Sfânt, apare plin de măreție și demnitate, cu mâna dreaptă binecuvântând iar în mâna stângă ținând un pergament ce cuprinde o inscripție în limba slavonă („Eu sunt lumina lumii”) și un vas în care se află crucea răstignirii, sulita și trestia. El este înveșmântat cu un chiton albastru cu striații aurii. Iată numai câteva din numeroasele minuni săvârșite de-a lungul veacurilor de Maica Domnului în urma rugăciunilor credincioșilor la icoana sa:

- Mazilu Nicolae (50 de ani), bolnav de leucemie, din Craiova, venit la Mănăstirea Ostrov, povestește cum în toamna anului 2007 s-a rugat Maicii Domnului, vindecându-se în scurt timp în mod miraculos.
- Diaconu Eugenia din Timișoara aflată la Călimănești în iunie 2008 a primit de acasă o veste înfricoșătoare: fiul său de 30 de ani, Diaconu Aurelian fusese înjunghiat în plămânul drept, pierzând mult sânge, iar toată partea stângă a corpului îi era paralizată. Doctorii erau sceptici, nelăsând familiei prea multe speranțe... Eugenia s-a rugat la icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni pe tot parcursul operației, și băiatul a revenit din ghearele întunericului.
- O mamă din Deva avea un fiu cu o boală rară a masei musculare fără șanse de vindecare. S-a rugat citind Paraclisul Maicii Domnului. După scurt timp, fiul ei s-a vindecat.

- Bușe Ioana (7 ani) din Râmnicu Vâlcea, împreună cu bunica ei, povestesc cum Maica Domnului i-a vindecat mânuța, în urma rugăciunilor și ungerii cu untdelemn sfințit de la candela icoanei făcătoare de minuni.
- Alții au dobândit prunci, s-au vindecat de depresie, de alcoolism, ... Cu blândețe, Maica Domnului privește din Sfânta sa Icoană spre toți pelerinii pe care îi primește cu nețărmurită dragoste, izbăvindu-i din necaz și ușurându-le povara sufletească.

